

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ (СРС)

Куковський А.Г., Кизима В.П. (*Національний університет водного господарства та природооблаштування, м. Рівне, Україна*), **Семчук П.П.** (*Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна*)

Педагогічне співтовариство стійко дотримується думки, що в сучасній професійній освіті необхідно забезпечити пріоритет таких педагогічних технологій, які сприяють самоосвіті, самотворення особистості. В нашому суспільстві найбільш затребуваний фахівець творчий, здатний генерувати нові ідеї і самостійно поповнювати свої знання[1]. За всіма напрямками бакалаврату вимоги до результатів підготовки випускника передбачають формування ряду загальнокультурних компетенцій, в тому числі володіння культурою мислення, здатніст. до узагальнення, аналізу, сприйняття інформації, постановці мети і вибору шляхів її досягнення; прагнення до саморозвитку, підвищення своєї кваліфікації і майстерності. Виконання цих вимог неможливо без підвищення ролі СРС над навчальним матеріалом, посилення відповідальності викладачів за розвиток навичок самостійної роботи учнів, за стимулювання професійного зростання студентів, виховання їх творчої активності та ініціативи. Індивідуальний пошук знань повинен стати основою в роботі студента, а весь процес навчання у вузі в - ефективно організованою самостійною роботою майбутнього професіонала.

Обсяг самостійної роботи та її диференціація за формами навчальних занять, а також співвідношення між годинами аудиторної та самостійної роботи з кожної навчальної дисципліни істотно залежать від характеру самої дисципліни (гуманітарна, природничо-наукова, загальнопрофесійна або спеціальна), а також від застосованої викладачем педагогічної методики і ступеня використання сучасних інформаційних освітніх технологій.

На сучасному етапі розвитку вищої школи розрізняють два види самостійної роботи студентів під контролем викладача :

- самостійна робота на лекціях, лабораторних та практичних заняттях;
- самостійна робота поза аудиторних навчальних занять.

СРС поєднує в собі роботу студентів з елементами методів активного навчання та програмованого контролю знань. На таких заняттях студенти працюють самостійно, керуючись методичною і спеціальною літературою, самостійно виконують навчальні завдання. Завдання педагога - створити атмосферу творчого пошуку, щоб у студентів виробилася звичка ставити перед собою питання і потреба шукати на них відповіді. Роздум над проблемними

питаннями сприяє глибокому розумінню результатів, розвитку логічного мислення та смислової пам'яті. Основними знаряддями педагога стають поради, схвалення або доброзичливий осуд. Основною формою навчальної діяльності в цьому випадку є живе спілкування педагога зі студентами[2].

СРС повинна складатися з трьох основних частин : вступної, власне самостійної роботи та підбиття підсумків.

На початку заняття за 5-10 хвилин викладачеві необхідно встановити діловий контакт зі студентами та налаштувати їх на заплановану творчу діяльність. На цьому етапі формулюються цілі заняття, уточнюється, до якої літератури слід звернутися. При цьому направлення самостійної роботи пропонує викладач , він рекомендує :

- послідовність вивчення та освоєння позицій регламентуючої, довідкової, навчальної та навчально -методичної літератури;
- визначення головного в навчальній діяльності кожного на занятті ;
- алгоритм (послідовність дій).

При цьому особливого значення набуває матеріально-технічна база забезпечення таких занять, інформаційний фонд навчальної, навчально-методичної та довідкової літератури. У заключній частині СРС викладачеві необхідно організувати підведення підсумків заняття і оцінку його результатів. Основна дидактична мета контролю на таких заняттях - навчити студентів аналізувати хід і результати своєї роботи, оцінювати зміст і раціональність запланованої навчальної діяльності. Ретельно підготовлена і вміло організована СРС може стати однією з найбільш ефективних форм роботи, стимулювати студентів до роботи з регламентуючої, довідкової, технічної та навчальної літератури, до придбання і закріпленню знань, сприяти виробленню навичок прийняття інженерних рішень і розвивати самостійну творчу діяльність. Така організація СРС буде сприяти розвитку у студентів творчого мислення, орієнтованого на конкретну область знань за обраним напрямом навчання[1].

Література:

1. Лагунова М. В., Риськулова М. Н. Організація самостійної роботи студентів як одна з умов їх творчого розвитку / Людина і освіта . - 2010 . - № 2 . - С. 67-70.
2. Шатуновський В., Шатуновська В., Лебович З. Про самостійну роботу студентів. Огляди // Вісник вищої школи. - 1990 . – 124 с.